

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 483/2021
29.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Дубравке Дамјановић, Драгомира Милојевића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Гвојића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 399/19 од 18.09.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 258/20 од 01.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Гвојића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 399/19 од 18.09.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 258/20 од 01.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 399/19 од 18.09.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то на име паушала у износу од 5.000,00 динара, а на име трошкова вештачења 3.273,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 258/20 од 01.02.2021. године, одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Сомбору и жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Гвојић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8), 9) и став 2. тачка

1) ЗКП и због повреде одредби чланова 68. став 1. тачка 9) и 10), 419. став 1. и 428. став 8. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и с тим у вези наводи да је суд изменио чињенични опис из оптужног акта и тиме повредио објективни идентитет оптужења. Према наводима браниоца окривљеног је суђено само за део радњи наведених у оптужном акту, односно како то бранилац истиче – само за једну од околности наведених у диспозитиву оптужног акта.

Стоје наводи захтева да је окривљеном прецизираним оптужним актом стављено на терет да је предметно кривично дело извршио тако што је „...оштећеној отвореном шаком задао један ударац у пределу лица, ухватио је потом за подлактицу десне руке и повукао ка себи и држећи је тако одвукао у собу, те потом одгурнуо од себе, услед чега је пала на кревет, којом приликом је задобила лаку телесну повреду, након чега јој је упутио речи увреде „Где си била до сада ку..о једна, ово ти је задњи пут да си изашла из куће, види каква си“...и из руку узео мобилни телефон и није јој дозволио да телефонира...“, док је у опису дела у изреци првостепене пресуде, у односу на радњу извршења кривичног дела наведено да је окривљени „...оштећеној задао један ударац отвореном шаком у пределу лица, којом приликом је задобила лаку телесну повреду....“.

Међутим, како прекорачење оптужбе, у смислу члана 420. ЗКП, подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела описаних у оптужном акту додавањем веће криминалне активности и воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, по оцени Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа дела у изреци побијане првостепене пресуде, у односу на опис у прецизираном оптужном акту јавног тужиоца од 21.04.2020. године, насупрот ставу браниоца окривљеног, није прекорачена оптужба на штету окривљеног.

Наиме, радња извршења кривичног дела окривљеног – задавање оштећеној једног ударца отвореном шаком у пределу лица услед кога је иста задобила лаку телесну повреду, наведена у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде садржана је и у диспозитиву оптужног акта, тако да тиме што је првостепени суд, у складу са чињеничним стањем утврђеним на основу изведених доказа, изменио чињенични опис дела, изостављањем осталих радњи окривљеног, објективни идентитет између оптужбе и пресуде није повређен, с обзиром на то да је окривљени

оглашен кривим за мању криминалну активност од оне која му је оптужбом била стављена на терет.

Следствено наведеном, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Осим наведеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, образлажући истакнуте повреде бранилац полемише са изведеним доказима, и то посебно са налазом и мишљењем судског вештака, што представља повреду члана 440. ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац оспорава разлоге правноснажне првостепене пресуде, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 440. ЗКП, као и повреде чланова 68. став 1. тачка 9) и 10), 419. став 1. и 428. став 8. ЗКП, које бранилац такође истиче као разлог подношења захтева за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, Врховни касациони суд се у оцену истих није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић